

Říkám si, když koukám dopoledne z okna kanclu.

Půjdu domů dneska dřív, když to vydrží a vezmu ohařiska hromadně ven. A to jsem teda zvědavá, jak to dopadne???? Švihne mě, nebo ne? ☐ Nešvihlo. Ale nebylo to tím, že by se Tali chovala nějak suprově, ale proto, že mi po obědě volal Brtník s tím, že bude doma o něco dřív, tak jestli nemá vzít ven i Rumíčka. ☐ . No, je vidět, že jsme spolu už tak dlouho, že máme i stejný nápady, myšlenky. ☐ .

Takže jsme si nečekaně dali společnou prochajdu ☐ . Sice jsme vyrazili o něco pozdějš, než jsem měla v plánu, páč Brtník přijel později, než já, ale to je fučík. Využila jsem toho k tomu, že jsem vypadla s ohařiskama napřed a nechala Tali řídit u rybníčků. Což jí Brtník, nevím proč, nedopřává. Takže si tam lítala kolem, skákala šíbry a my si s Rumíčkem čutali balonek. A pak jsme společně vyrazili směr pole. Talitým šel trochu napřed, protože Rumíček si potřeboval užít prolejšačku a aplaus publika, který se vždycky najde ☐ . Mám podezření, že se vždycky rozhlídne, ešívá někdo někde je a pak jde teprve prolejšat ☐

Kousek za klášterem mi Tali udělala radost. Je tam zarostlý plácek pod hrušněma. Chroští, vysoká tráva, trní, maliní. A právě u toho maliní Tali stála a vystavovala jako o život. Brtník nic. Páč prej tam nic nebude. Stála jsem si za svým a chválila ji. Rumíček jí začal přiznávat, tak páníkovi vysvětluju, že když jí Rumouš přiznává, tak tam něco je. Prej kulový. Celou tu dobu Tali stála a já ji chválila. No a pak se jí podařilo bažanta zvednout bez toho, že by se hnula. Bažant vyletěl a ona nevyrazila, takže jsem mohla jásat. Pak sice nebyla moc snadno dovolatelná, aby se dostavila, ale to u ní chápu. Že si to prošmejdí okolo, je pro ni kompenzace. Není to dobře, ale pořád lepší, než nic. Rumíček byl pochopitelně taky velevychválen a ten se pro svou odměnu dostavil hned.

Už nám zorali převážnou část strniště, takže jsme nemohli hned zaplout do polí, ale museli jsme obejít poslední barák na kraji. Tam jsem si vzala Tali pod patronát a na chvíli tam s oběma ohaříkama zašla. No, kdybych neměla krám a nepískla si, tak jsem nahraná, nebrala by nic v potaz. Na chvíli k nám přiběhlo opodál procházející bordeří duo Pax a Čorízo a já jsem neměla bohužel možnost si je pohladit, přes to, že se oba kolem mně šmrdolili. Hlavně teda Čorízo se dožadovala hlazení. Jenže bohužel toho Tali okamžitě využila k tomu, že práskne do bot. To jsou prostě pořád ty momenty, kdy ani na chvíli nemůžete polevit v pozornosti, ani na vteřinu, jinak ji prostě nemáte. Vrátili jsme se společně za Brtníkem, který

šel po cestě a za neustálého povelování zašli do topolový áleje.

Tam se mi na chvilku zadařilo povelování přebít hraním, kdy jsem pesanům uskakovala a oni mě museli v pozici vždycky dohnat. Z áleje jsme zapluli na cestičku vedoucí stařinou a tam jsem Rumíčkově vytáhla balonek a nechala Talitým, ať s kutí svoje. Enemže že jo. Voni si kutili tak, že jen tak šli. Myšleno pod povelom, protože jinak by byla v trapu. No a to taky není úplně ideální. Takže to nakonec bylo tak, že jsem je střídala. Rumíčkově čutala balonek a Tali, který pánik nic nevzal, jsem "půjčila" svoje rukavice. A schovávala jí je při okrajích cesty ve vysoký trávě. Ať se zabaví a trochu popracuje.

Když jsme přešli příkop, vydala se Tali uzoulinkou cestičkou ve stařině znatelně napřed a my čekali, co bude následovat. Za chvíli jsem zaregistrovala, jak se žene stádo fleků zpátky, samo od sebe. Fajn, tak aspoň jednou za procházku to dokázala. Pokračovali jsme dál po hlavní cestě a tam kde to šlo - neboli, kdy byl kus nezarostlý volný plochy jsem s nima pocvičila to, že jsem je přivolala a za odměnu je poslala do stařiny. Tam Tali zastavila hradba trní a toho jsem vždy využila a přivolala je zpět.

Na kraji myší louky jsem si šla hrát s Rumíčkem a nechala Talitým Talitýmem. I když ne tak docela. Protože jsem jim po nějaký době - k velký Rumíčkově nelibosti - půjčila na chvíli balonek s tím, že my si vystačíme s rukavicema. No nesešlo se to s Rumoušovým souhlasem, natož s nadšením. To teda vůbec. Nicméně - pracovat se má s jakýmkoliv aportem, takže to měl trochek smůlu. Ale ne na dlouho, páč pak jsem ho poslala za páníkem, ať si balonek vezme a stáhla si Tali naopak k sobě. Taky se jí nelíbilo, že by si měla vystačit jen s rukavicema, když už měla balonek a taky měla smůlu. Stejně jako Rumíček si dala sérii hledání a aportů. Po posledním odhození jsem jí dala volno a pak mi došlo, že to není dobrý nápad, páč s koudelí z rukavic zamířila do čtverce s vysokou trávou. Bylo mi jasné, že je hned někde na kraji flusne a nechá je tam. Abych jí pak nemusela složitě vybízet k tomu, ať je v tý tmě dohledá, stáhla jsem ji zpátky, ať mi nejdřív navalí rukavice a až pak si jde, kam jí srdce táhne. Vyhověla. V obou směrech □ Naštěstí teda jí srdce netáhlo nikam daleko a spokojila se s tím, že spolu projdeme ten čtverec. Pak už jsem ji nechala být, ať si čuchá myší díry a šli jsme všichni tři společně napřed. U koňských ohrad jsme se zastavili a čekali, jestli nás doběhne. Doběhla a přeběhla. Stáhli jsme ji k nám ostatním a pak už se muselo jít spořádaně po cestě - což značí dokolečka dokola otravný opakování povelu "Cesta".

Sešli jsme dolů a já nás zastavila v místech, kde jsme stáli ten minulý pátek ve společnosti dalších lidí a psů. A ani teď to nebylo o tom, že by tam dobrovolně zůstala s námi ☐ . No tak halt nic a vydali jsme se mezi starý domečky a to už na chvíli vykoukla Talinka. Ťapala vedle mne, a dělala kontaktního psa. U kostelíčka si oba švihli lavičkovéj slalom, předvedli ťapičky a už se oba těšili, jak si na nedalekém plácku u statku dají svojí každodenní dávku řežby, honiček a masakéra ☐ .

Doma šli oba na pelech a já se chystala, že půjdu mlít ořechy. Ovšem jak se ukázalo, byly to marný plány. Přestavby u nás ještě neskončily. Brtník se rozhodl, že ešče vymění nevyhovující zavěšení závěsů v zadním pokoji a tak bylo nutno asistovat. Ponejprv došlo na řezání kovových úchytů pevně zabudovaných do panelu, kdy jsem dělala pojízdný paraván, aby jiskry nelítaly do prostoru. Myslím, že na mě byl úchvatný pohled – stojíc na židli, na hlavě obří sluchátka, dioptrický brýle, páč ochranný nemám a s jakousi deskou nad hlavou. Následovalo označování budoucích míst vrtů, kdy jsem byla upozorněna, že kladívko jako moc nedrží a furt vypadává. Zkuste pořádně mlátit na hřebík do panelu, když vám hrozí, že kladívko opustí topůrko a švihne vás do makovice. A do třetice jsem stála s luxem a hadicí pod stropem, kde se ony díry vyvrtávaly, aby prach nelítal po okolí.

Poté jsem byla konečně propuštěna a mohla si jít po svých. Tedy se pustit do toho plánovaného mletí. To už ovšem vzala moje časová rezerva vzniklá tím, že jsem přišla domů dřív, trošku za svý a tak jsem jela jako fretka. Teda takhle-jako trochu zpomalená fretka, protože uchycení stojánku nekoresponduje s naším kuchyňským stolem a tak tam moc nedrží. Tím pádem nemůžete úplně jet rychle jako fretka, páč hrozí, že mlýnek udělá hopťááá a spadne, zasype prostor namletými ořechy a vás trefí. Takže musíte bejt rozvážná fretka. A k tomu máte dva asistenty, který na to dohlížejí a žádají si desátek. Pochopitelně nenamletej. Ale jak Rumíček nemá moc ořechy rád, tak tyhle opražený, ty jsou prej vynikající.

Zadařilo se mi to všechno namlít, aniž by mi strojek upadnul a tím pádem jsem se mohla věnovat výrobě těsta. Jsem ovšem idiot, to už dávno víme, takže došlo k tomu, že jsem se o pár řádků přehlídla a navázila místo jeden a půl dávky na vanilkový rohlíčkový, dvě dávky na išlový dortíčky. Hm. Výborný. Inu tak jsem ubrala do mističek a doufám, že jsem ubrala nějak tak, aby těsto fungovalo. Vyrobita jsem těsto, který se tváří, že by fungovat mohlo a frkla ho do lednice. Dále jsem vyrobila obří mísu salátu k večeři, páč nic jinýho se stihnout nedalo a čoklidům večeři. Těm jsem ještě poté stihla udělat dva hlavolamy z plata na vejce a oba si to pokaždý pěkně užili. Použila jsem malé kousíčky sýra a vyplnila všechny důlky, takže se zabavili a byli spokojený. A ještě spokojenější byli, když jsem je po večeři oba uložila na zem povelem Ukaž pupík a poté jsme si dali dvojitou řádnou dávku mazlení a špitání do ušisek.

Noo a pak už jsem si mohla jít hrát zase já. Brtník vzadu dokončoval skříňku mnou nazvanou Popelka, protože z tý polorozpadlý chátrající chudery ze sklepa, udělal takovouhle krásku:

Moc se těším, až se nastěhuje na svoje místo a zabydlíme ji. Dole bude bydlet víno, nahoře skleničky, pod nima bude křivoklátská keramika a pod tím dřevěný krabičky s nějakjema pokladama. Jeee, to bude krása.

Než skončil s usazováním poliček a pulírováním, pustila jsem se do výroby adventních věnců. V plánu jsem měla udělat tak tři, ale nakonec mi to šlo tak od ruky, že jsem je udělala všechny. A zde mých sedm statečných ☐

Venku je krásně

Spát jsem šla sice až po půl dvanáctý, ale spokojená, že jsem zvládla všechno, co jsem si naplánovala. Ba ještě něco víc, páč bylo po tom vrtání a řezání zapotřebí vyluxovat a vytřít, tak už jsem to vzala komplet celej byt.